

LÝ LUẬN ĐẦY MẬU THUẬN VÀ THÔ THIỄN

ĐẠI-DƯƠNG

Từ ngày 16 đến 18- 2- 2004, các lý luận gia mác xít của đảng Cộng Sản Việt Nam và Trung Quốc đã tụ tập tại Hà Nội để tham gia cuộc **Hội thảo "Xây dựng Đảng cầm quyền - kinh nghiệm của Việt Nam, kinh nghiệm của Trung Quốc"**.

Mục đích chính của cuộc hội thảo, bỏ ra ngoài những danh từ hoa mỹ, là để tìm phương pháp hữu hiệu hầu duy trì sự cai trị của đảng Cộng Sản thông qua các nội dung: **Vai trò của Đảng cầm quyền; Công tác cán bộ; Đổi mới phương thức lãnh đạo; Gần bó với nhân dân.**

Suốt thời gian hội thảo với 10 bài tham luận của hai phái đoàn đã biểu lộ phương pháp tư duy mác xít khi đặt quyền lợi của đảng Cộng Sản lên trên lợi ích dân tộc, dựa vào giả định ảo tưởng, và thiếu so sánh đối chiếu.

Trong báo cáo đề dẫn, **Nguyễn Phú Trọng**, Ủy viên Bộ Chính trị, Chủ tịch **Hội đồng Lý luận Trung ương** viết: *"Chỉ có Đảng CSVN mới có khả năng lãnh đạo nhân dân xây dựng cuộc sống ấm no, tự do, hạnh phúc; lợi ích của nhân dân gắn liền với sự nghiệp của Đảng; mục đích, lý tưởng của Đảng cũng là ước mơ, nguyện vọng của nhân dân"*.

Phản biện 1: Từ khi đảng Cộng Sản Việt Nam được thành lập vào 03-02-1930 theo lệnh của **Đệ Tam Quốc Tế, Hồ Chí Minh** đã hứa sẽ mang lại cuộc sống ấm no, tự do, hạnh phúc cho dân tộc, nhưng, lời hứa chưa bao giờ đạt tới.

Thực tế, Hồ Chí Minh và đảng Cộng Sản đã lôi Việt Nam vào các cuộc chiến tranh phiêu-lưu-có-thể-tránh-được khiến cho dân tộc điêu linh, đất nước bị tàn phá.

Chiến tranh chống Pháp, đánh Mỹ chỉ nhằm thi hành chỉ thị của Cộng Sản Quốc Tế để tiêu diệt chủ nghĩa tư bản.

Chiến tranh chống dân tộc như chủ trương tiêu diệt các đảng phái tôn giáo quốc gia, **Giải phóng miền Nam, Cải cách ruộng đất, Đàn áp văn nghệ sĩ Nhân văn giai phẩm, Cải tạo Công thương nghiệp, Hợp tác hóa, Tập trung cải tạo đồng loạt, Vùng kinh tế mới ...** chỉ để củng cố guồng máy cai trị độc quyền của đảng Cộng Sản.

Cùng thời, nhiều dân tộc có hoàn cảnh bị trị tương tự như Việt Nam đã giành độc lập sớm hơn hàng thập niên với rất ít máu xương và đau khổ vì không chịu dưới sự lãnh đạo của Cộng Sản.

Phản biện 2: Cho tới nay, Việt Nam vẫn là một trong những quốc gia nghèo đói trên thế giới mặc dù chỉ số phát triển 7% với lợi tức bình quân 400 USD/năm so cùng các quốc gia trong vùng từ vài ngàn đến hàng chục ngàn mỹ kim/năm. Mặc dù Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam hàng năm nhận được các món tiền tươi, không hoàn trả 3.5 tỉ mỹ kim từ người Việt hải ngoại cộng 1.5 tỷ mỹ kim từ chương trình bán sức lao động ra nước ngoài.

Chưa có dấu hiệu nào chứng tỏ Việt Nam hy vọng đuổi kịp hoặc vượt các quốc gia trong vùng bằng các biện pháp bán sức lao động để làm gia công trong nền kinh tế lý tài được mệnh danh *"nền kinh tế thị trường theo định hướng xã hội chủ nghĩa"*.

Phản biện 3: Dân tộc Việt Nam không chọn lựa con đường xã hội chủ nghĩa mà bị áp đặt bởi Hồ Chí Minh và đảng Cộng Sản.

Minh Võ viết ở trang 281 trong tác phẩm Hồ Chí Minh, nhận định tổng hợp: "*Bản Hiến Pháp 8-11-1946 được thông qua chỉ có 291 dân biểu trên tổng số 360 dân biểu. Đảng Dân Chủ có 45. Đảng Xã Hội mới thành lập trước đó 3 tháng có 24. Đó là những người đáng tin cậy vì ủng hộ Việt Minh. Phía Việt Minh chỉ có 80 người*".

Bản Hiến Pháp đó thông qua sau khi đảng Cộng Sản đã bí mật hợp tác với Pháp để tiêu diệt các đảng phái và phân tử quốc gia yêu nước nhưng không yêu chủ nghĩa xã hội.

Như thế, chẳng có chỉ dấu nào chứng tỏ dân tộc Việt Nam đồng ước mơ và nguyện vọng với đảng viên cộng sản.

Chưa có cuộc bầu chọn lãnh đạo trực tiếp của dân chúng qua đầu phiếu tự do theo tiêu chuẩn quốc tế phổ quát nên chính quyền cộng sản thiếu tính chất hợp pháp.

Đảng cầm quyền hiện nay không phục vụ quyền lợi của quảng đại quần chúng chứng minh qua qua phát biểu đề dẫn của Chủ tịch Hội đồng Lý luận: "*Đảng cầm quyền có nghĩa là đảng lãnh đạo chính quyền, làm cho mọi hoạt động của chính quyền thể hiện và thực hiện tư tưởng, đường lối của đảng đó, phù hợp với lập trường và phục vụ lợi ích của giai cấp, tầng lớp mà đảng đó đại diện*".

Tốc độ đổi mới của Bắc Kinh và Hà Nội cách biệt rõ rệt do phương thức lãnh đạo khác nhau của hai bên.

Phó chủ tịch Hội đồng Lý luận, **Đặng Xuân Kỳ**, phát biểu: "*Để đổi mới tư duy, Đảng phải ... vận dụng sáng tạo và phát triển chủ nghĩa Mác - Lê-nin, tư tưởng Hồ Chí Minh nhằm phát hiện ra những quy luật đi lên của CNXH của Việt Nam, xây dựng lý luận phát triển của Việt Nam trong thế kỷ mới*"

Trưởng đoàn Trung Quốc, **Hạ Quốc Cường** đề cập đến vấn đề tư duy lý luận: "*Đảng CSTQ nhận thức sâu sắc chủ nghĩa Mác - Lê-nin, tư tưởng Mao Trạch Đông, lý luận Đặng Tiểu Bình và tư tưởng quan trọng 'ba đại diện' [của Giang Trạch Dân] là tư tưởng căn bản chỉ đạo trong xây dựng Đảng*".

Từ khởi thủy, Mao vẫn có những tư duy sáng tạo không lệ thuộc Đệ Tam Quốc Tế trên mọi vấn đề đối ngoại, đối nội.

Đảng Cộng Sản Trung Quốc đã sáng tạo từ chủ nghĩa Marx-Lenine ra ba dòng tư tưởng Mao Trạch Đông, Đặng Tiểu Bình, Giang Trạch nhằm giải quyết những vấn đề thực tiễn của Trung Quốc theo từng giai đoạn.

Ngược lại, Hồ Chí Minh chỉ sao chép mô hình tư tưởng của Liên Xô và Trung Quốc nên cho đến nay, các thể hệ đồ đệ vẫn không thể sáng tạo dòng tư tưởng nào khác ngoài trừ việc cưỡng ép những ứng dụng chủ nghĩa Marx-Lenine vào thực tiễn Việt Nam của Nguyễn Ái Quốc thành tư tưởng Hồ Chí Minh.

Đặng Xuân Kỳ phát biểu: "*Đảng lãnh đạo Nhà nước nhưng theo Hiến pháp, không được đứng trên Nhà nước, lãnh đạo Mật trận, nhưng lại là thành viên của Mật trận, lãnh đạo các đoàn thể nhân dân, các tổ chức chính trị - xã hội hay nghề nghiệp, nhưng không biến họ thành những tổ chức thụ động*".

Ngược lại, điều 70 trong Hiến Pháp 1946 qui định phải trưng cầu dân ý mỗi khi tu chính đã không được đảng Cộng Sản thực hiện cho Hiến Pháp 1959, 1980, 1992. Đảng Cộng Sản đã coi thường Hiến Pháp vì thực tế do đảng soạn thảo.

Các cấp lãnh đạo Nhà nước đều do đảng Cộng Sản bổ nhiệm, không do dân chúng trực tiếp bầu nên mất tư cách đại diện nhân dân.

Khi đảng Cộng Sản tự nhận lãnh đạo Mặt Trận Tổ Quốc thì tư cách thành viên chỉ là vai trò giả mạo.

Sự lãnh đạo tuyệt đối của đảng Cộng Sản đối với các đoàn thể chỉ nhằm mục đích biến thành những công cụ tích cực phục vụ cho chiến lược của đảng Cộng Sản Việt Nam. Hoàn toàn không mang tính chất xây dựng xã hội công dân phù hợp với trào lưu tiên bộ trên thế giới.

Cách cai trị của Hà Nội mô phỏng theo tư tưởng của **Vladimir II Lenine** viết trong tiểu luận **Cách mạng vô sản và kẻ phản đảng Kausky**: *"Nền chuyên chính cách mạng vô sản là quyền lực đạt được và duy trì qua sử dụng bạo lực của giai cấp vô sản chống lại giai cấp tư bản, đó là quyền lực không bị hạn chế bởi bất cứ luật pháp nào"*.

Hai phái đoàn nhấn mạnh đến *"xây dựng một cơ chế để chống tham nhũng, suy thoái đạo đức một cách hiệu quả, làm sao mà người cán bộ, đảng viên có chức, có quyền được đãi ngộ tương ứng với cống hiến, công bằng trong đối xử, có chính sách, cơ chế ràng buộc để họ không tham nhũng, không thể tham nhũng, không dám tham nhũng"*.

Từ năm 1999, Hà Nội đã tung ra kế hoạch chỉnh đốn đảng, rèn luyện cán bộ, nhưng vẫn không đạt kết quả.

Các thể hệ cán bộ đều dễ dàng phạm tội, nhưng, không bị tố cáo vì tai mắt của nhân dân thông qua báo chí đã bị thui chột hoặc trở thành công cụ cho cán bộ các cấp.

Tội phạm được đảng ủy bao che nên không ai biết tới. Truyền thông quốc doanh chỉ tường thuật, điều tra khi được chỉ thị; dân chúng chỉ biết qua tường thuật của báo chí.

Lương Quốc Dũng, Phó Chủ tịch Ủy ban Thể dục, một cơ quan ngang Bộ đã bị tạm giam 4 tháng liên quan đến vụ án hiếp dâm bé gái 13 tuổi được truyền thông loan tải hôm 19-02-04 mặc dù nội vụ xảy ra từ tháng 12-03 đã phơi bày bản chất cai trị thiếu trong sáng của Hà Nội.

Tình trạng tham nhũng không hề giảm mặc dù cán bộ ngày càng giàu. Hạm gộc lại là những cán bộ tiêu pha phung phí nhất, hoặc khéo che đậy như mô tả của **Hà Đăng** trong cuộc hội thảo: *"Có một số cán bộ lãnh đạo ở cấp này hay cấp khác được coi là có danh tiếng nhưng khi hỏi về đời tư, về chuyện nhà cửa, vợ con và gia đình, cách ứng xử trong cuộc sống thường ngày thì ai cũng lắc đầu lè lưỡi"*.

Nguyễn Phú Trọng thừa nhận trong bài phát biểu hôm 03-02-04 nhân kỷ niệm ngày thành lập đảng Cộng Sản Việt Nam: *"Công tác xây dựng Đảng vẫn còn nhiều yếu kém, bất cập, nhất là chưa ngăn chặn, đẩy lùi được tệ quan liêu, tham nhũng, lãng phí. Năng lực lãnh đạo, sức chiến đấu của nhiều tổ chức đảng nhìn chung còn thấp. Một số cấp ủy chưa dành đúng mức thời gian, công sức và thiếu các biện pháp đủ mạnh để chỉ đạo thực hiện các chủ trương, nghị quyết về xây dựng Đảng"*.

Từ khi thành lập, đảng Cộng Sản đã nhiều lần dồn nỗ lực xây dựng chính đốn đảng. Nhưng, kết quả như trò bắt cóc bỏ đĩa.

Cuộc Hội thảo của các lý luận gia mác xít Trung Quốc và Việt Nam để tìm kiếm phương pháp cai trị đã hàm chứa thâm ý Lenine tại Đại hội 11 đảng Cộng Sản Nga:
"Thực ra Nhà nước chỉ là bộ máy mà một giai cấp dùng để hủy diệt giai cấp kia".

ĐẠI-DƯƠNG